

100 år med faglighed og fællesskab

Herning Gymnasium – 100 år
med faglighed og fællesskab

Redaktion: Momme Mailund

Grafisk design: Reklamebureauet Advicer

Tryk: Reklamebureauet Advicer

Oplag: Trykt i 30.000 eksemplarer

Jubilæumsskriftet kan også læses på

Herning Gymnasiums hjemmeside:

www.herning-gym.dk

Der er også muligt at afhente et
eksemplar (så længe lager haves) på:

Herning Gymnasium

H. P. Hansens Vej 8

7400 Herning

1923
2023

Velkommen til Herning Gymnasiums 100-års jubilæumsskrift

Vi har med dette jubilæumsskrift ønsket at give et billede af mangfoldigheden i 100 års gymnasieliv – 100 år med faglighed og fællesskab.

Det har ikke været muligt at trykke alle de gode historier, som vi er stødt på i arbejdet med jubilæumsskriftet, så nogle af indlæggene er redigerede her i jubilæumsskriftet, og vi håber, at I som læsere har lyst til at klikke ind på hjemmesiden via QR-koderne og læse mere...

God fornøjelse!

Momme Mailund

Rektor

Dorte West

*Borgmester i Herning
Kommune. Medlem af
Herning Gymnasiums
bestyrelse gennem 12 år.*

FORORD AF DORTE WEST

Mit liv, min klub, min rytme, i tre år

“Det er 35 år siden, jeg blev student. Men jeg kan stadig mærke, at jeg hører til, selv om mange, mange årgange har fået studenterhuen på siden.”

Nogle gange, når jeg i dag besøger Herning Gymnasium, kommer jeg til at tænke på Alberte Windings sang ”Min Klub Først”. Den handler om at se de unge indtage det sted i byen, man husker fra sin egen ungdom. I omkvædet synger hun, at ”det var min klub først, det er mit beat, det er mit liv, du danser til.”

Nu er Herning Gymnasium ikke noget diskotek. Men der er noget ved den tekst, som suger mig tilbage og sætter mit eget liv i perspektiv. For Herning Gymnasium var mit liv, min klub, min rytme, i tre år. Fra 1985–1988. Med andre ord er det 35 år siden, jeg blev student. Men jeg kan stadig mærke, at jeg hører til, selv om mange, mange årgange har fået studenterhuen på siden.

Årene på Herning Gymnasium står for mig som en fantastisk tid. Tre år, som var med til at forme, danne og uddanne mig. Når man kommer fra 9. eller 10. klasse, tror man jo, man er voksen. Men på gymnasiet lærer man at se flere perspektiver, at argumentere ordentligt for sine synspunkter og at indgå i et fællesskab. Man bliver gjort klar til at træde videre ud i verden. Sådan var det dengang, jeg gik på gymnasiet, og sådan er det stadig, selv om meget er forandret, og der er kommet mange flere linjer til.

Jeg har stadig kontakt med mange af mine gymnasiekammerater. Nogle af mine bedste venskaber blev etableret i

tiden på Herning Gymnasium. Alle mine tre børn har gået på Herning Gymnasium, og jeg sagde til dem igen og igen, at de skulle huske at nyde det. For de får aldrig de år tilbage.

Derfor har jeg også været glad for de mange år, hvor jeg selv har undervist på gymnasieniveau på handelsgymnasiet i Skjern. Vi har så mange dygtige, kreative, ambitiøse unge mennesker. De kan så meget, vil så meget. Og er meget opmærksomme på hinanden.

Lykkeligvis er pandemien ved at være fortid. Jeg synes ikke, vi som samfund har givet vores unge anerkendelse nok for det, de stod igennem de to år, hvor corona fyldte det hele. De unge tog virkelig ansvar. Jeg har haft så ondt af de årgange, som gik på gymnasiet præcis i den periode. Alt det, de manglede. Fredagsbarerne, elevfesterne, kongeбал, musical.

Men vi kom alle sammen igennem. Ligesom Herning Gymnasium er kommet igennem et helt århundrede og stortrives. Med sit store opland og mange klasser er gymnasiet et utroligt vigtigt omdrejningspunkt på Herning-egnen, både kulturelt og uddannelsesmæssigt.

Sådan vil det også være i fremtiden. Selvom jeg stadig føler, det var min klub først.

Alex Nielsen

*Bestyrelsesformand,
adm. direktør og
ansv. chefredaktør
Herning Folkeblad*

Sammen når vi længst

Efter mange års forudgående kamp i Herning om etableringen af et gymnasium åbnede Herning Gymnasium den 14. august 1923. Et nyt kapitel kunne begynde i Hernings undervisningshistorie, som var startet tilbage i 1734, da herremanden på Herningsholm havde etableret den første skole her på egnen.

Efter mange års forudgående kamp i Herning om etableringen af et gymnasium åbnede Herning Gymnasium den 14. august 1923. Et nyt kapitel kunne begynde i Hernings undervisningshistorie, som var startet tilbage i 1734, da herremanden på Herningsholm havde etableret den første skole her på egnen.

I slutningen af 1800-tallet var realskolen kommet til, mens etableringen af et gymnasium blev genstand for mange års kamp mellem på den ene side egnens Indre Mission, som ønskede en privat latinskole på et stærkt kristent grundlag, og på den anden side de grundtvigske kredse som kæmpede for et kommunalt gymnasium i tilknytning til den allerede eksisterende kommunale mellemskole.

Efter mange debatter lykkedes det at få etableret Herning Gymnasium, og man kunne i 1923 starte undervisningen i

skolekomplekset i Bethaniagade med V.S. Lauritsen som gymnasiets første rektor.

Kampen for uddannelse her på egnen var – og er fortsat – vigtig. Arbejdet med at danne og uddanne de unge mennesker har i alle hundrede år været i centrum. Vi ønsker, at hver eneste elev udvikler evnen til at undres og begejstres, samt at det unge menneske bliver en ansvarlig borger i vores samfund. Vi lægger vægt på, at hver eneste elev trives og dygtiggør sig, samt at eleven får lyst til at gå videre i sin uddannelse.

I dagens Herning Gymnasium har vi defineret vores kerneopgave med fokus på at udvikle hver eneste elevs opmærksomhed, ansvarlighed og udholdenhed. Vi vil udfordre hver enkelt elev, så vi styrker det unge menneskes selvtillid, selvstændighed og evner til at samarbejde. Og

Henrik Ole Jensen / Herring Folkeblad

netop evnen til at samarbejde, parallelt med at kunne finde friheden til individualitet inden for et fællesskabs rammer, er i centrum for vores arbejde. Hertil værdsætter vi i vores daglige arbejde med eleverne høj kvalitet, omhu i arbejdet og omsorg for mennesker. Vi vil både elevernes faglige dygtighed og deres personlige dannelse.

Herning Gymnasium er en markant uddannelsesinstitution på egnen, som oven på sit lokale fundament både er nationalt og internationalt orienteret. Vi ønsker at medvirke til den lokale forankring af de unge mennesker til Herning-egnen samtidig med, at vi gerne sender eleverne ud i verden ... med ønsket om, at de en dag ud i fremtiden vender tilbage til Herning og medvirker til den fortsatte vækst for vores område.

Gymnasiet bliver nu 100 år. Det fejrer vi i år med glæde, mens vi samtidig – som en stærk selvejende uddannelsesinstitution – naturligt også kigger fremad.

Vi har i dag en god selskabskonstruktion, hvor de nationale uddannelsesrammer fyldes godt ud her lokalt. Vi ved, at uddannelsessystemet er en hjørnesten i vores demokrati. Såvel lokalt som nationalt. Derfor er vi opmærksomme på, at vores elever møder åndsfrihed, ligeværd og respekt for både friheds- og menneskerettighederne. Og netop derfor er det vigtigt, at så mange beslutninger og handlinger som overhovedet muligt lægges ud til de lokale uddan-

nelsesinstitutioner. Vi er her i Herning klar til fortsat at tage ansvaret.

Herning Gymnasium blev født tilbage for 100 år siden i et uenighedsfællesskab i byen. Man lagde arm og udvekslede ord om etableringen. Skarpe holdninger stod over for hinanden. Man ville virkelig noget med sit gymnasium. Det var en god trædesten for skolen. Og vi skal fortsat kunne være uenige uden at være uvenner. Vi skal fortsat i dialog og fremsynethed bygge og udbygge vores skole og vores lokale samfund. Sammen når vi længst.

På dagbladet siger vi "lokal med vilje", mens vi på gymnasiet lettere omskrevet vel kan sige "elevens udvikling og trivsel med vilje".

Disse to sætninger klæder hinanden; præcis som individualitet og rummeligt fællesskab klæder hinanden, og som undring og begejstring klæder hinanden. Vi skal videre. Alle.

Vi har her i Herning i nu foreløbigt 100 år været sammen på en dannelses- og uddannelsesrejse, hvor vi uddanner ordentlige, dannede og dygtige mennesker. Vi fortsætter rejsen, og vi glæder os til nye horisonter.

Tak til alle for samarbejdet. Mange har hjulpet til. Sammen har vi bygget. Og bygget op. Tak.

Tillykke til med de første 100 år.

Momme
Mailund

*Rektor på
Herning Gymnasium
siden 2020*

V. S. Lauritsen – Rektor på Herning Gymnasium 1923-1932

1923

Feci, quod potui – Vi gør, hvad vi kan

Til Herning Gymnasiums 25-års jubilæumsskrift i 1948 udtalte skolens første rektor, V. S. Lauritsen, bl.a. følgende: "Vi lærte vore Elever at arbejde. Vi gav dem et Grundlag til videregående Studium, hvad Kendsgernerne tilfulde har vist. At vi desuden har givet dem andre Værdier, håber jeg; men derom kan kun de dømme."

2023

Tom Lauritsen / Herring Folkeblad

Rammerne for Herring Gymnasium var på mange måder anderledes og langt mere ydmyge både i 1923, da rektor Lauritsen den 14. august tog imod de første gymnasiaster, og da han i 1948 udtalte sig til 25-års jubilæumsskriftet, end de er i dag.

Siden dengang er Herring Gymnasium mangedoblet i elevtal og i antal ansatte, og gymnasiet har i dag til huse i smukke, moderne og velholdte bygninger. Men vores bestræbelser og forhåbninger er de samme som dengang.

Det afspejler sig også i Herring Gymnasiums værdigrundlag i dag. Vi værdsætter høj kvalitet, omhu i arbejdet og omsorg for vores medmennesker. Vi har et fællesskab, der udvikler elevernes faglige dygtighed og personlige dannelse. Og vi lader den enkeltes frihed udfolde sig inden for fællesskabets rammer.

Lytter man til den uddannelsespolitiske debat i disse år, skorter det ikke på kritik af såvel de unges evner og lærelyst som gymnasiets kerne, almindelsen, der ikke kan måles og derfor ikke betragtes som noget samfundsnyttigt.

Men når vi som ansatte ser på eleverne på Herring Gymnasium, tegner der sig et helt andet billede, og derfor nærer vi på skolens 100-års fødselsdag samme håb og optimisme, som rektor Lauritsen gjorde i sin tid.

Siden skolens grundlæggelse, gennem forskellige perioder i medgang og modgang, frem til i dag, har den høje faglighed og dannelsen i rammerne af det stærke fællesskab

været de bærende elementer på Herring Gymnasium. Sådan vil det også være i fremtiden.

Vi kan mærke, se og høre på eleverne, at Herring Gymnasium er et bevidst uddannelsesvalg. Herring Gymnasium bliver valgt til, fordi vi er ambitiøse på elevernes vegne. Men Herring Gymnasium bliver også valgt til, fordi eleverne gennem STX-uddannelsen bliver hele mennesker – dannede, tænkende og selvstændige. De får et stærkt fagligt grundlag inden for mange fagområder, de lærer at forholde sig til en digitaliseret verden, de opnår (inter)kulturel forståelse, de bliver omstillingsparate i forhold til miljø og klima for blot at nævne nogle enkelte ting. Men vigtigst af alt: de lærer som individer at indgå i fællesskabet, og derigennem lærer de at forstå sig selv som en del af en helhed.

Dét er formålet med vores daglige virke på Herring Gymnasium, og det er med den bagage, at vi sender studenterne fra Herring Gymnasium ud i verden – til fjerne egne, til nabobyer, til arbejdsmarkedet, til studier osv. Men først og fremmest til livslang læring som dannede mennesker.

Herring Gymnasiums elever klarer sig godt på alle parametre. De er engagerede, de vil frem i verden og de har mod på livet. Det er således med håb, at vi skuer ind i fremtiden.

Lauritsen slutter sit indlæg i 1948 på latin: Feci, quod potui. Sådan var det fra begyndelsen, sådan har det været siden, og sådan vil det også være i fremtiden.

Feci, quod potui. På Herring Gymnasium gør vi, hvad vi kan.

Forpersoner

*Sigurd Wemmelund
og Helene Skovgaard
Rasmussen, nuværende
og forhenværende
forperson for elevrådet.*

På vegne af alle tidligere, nuværende og fremtidige elever

Fællesskabet har altid været centralt for Herning Gymnasium

“Fællesskabet har altid været centralt for Herning Gymnasium, og selvom vi i dag er langt flere elever, end da gymnasiet startede, har det stærke fællesskab alligevel været ved.”

Er der virkelig allerede gået 100 år? Når man går rundt på gymnasiet med sine venner eller står i kø til at købe tarteletter i kantinen, er det svært at forestille sig. Det eneste synlige bevis på, at gymnasiet har uddannet elever som os så længe, er studenterbillederne på gangene, der rækker helt tilbage til 1926, hvor de første elever blev studenter.

Betragter man studenterbillederne fra dengang til i dag, er det unægteligt, at der er sket meget i tidens løb. Både hvad angår antallet af elever, som i starten var få og senere er blevet til mange, og hvad angår kønsfordelingen, hvor der tidligere var en overvægt af drenge til i dag, hvor der er betydeligt flest piger. Sidst er der sket en stor udvikling inden for mode og frisurer, hvor forskellige trends er kommet og gået i de sidste 100 år.

Skønt meget har forandret sig i årenes løb, er der andet, som er blevet bevaret helt tilbage fra begyndelsen. Én af dem, og nok den allervigtigste, er: fællesskabet. Fællesskabet har altid været centralt for Herning Gymnasium, og selvom vi i dag er langt flere elever, end da gymnasiet blev grundlagt, har det stærke fællesskab alligevel været ved. Det gælder både i og på tværs af klasser, årgange og studieretninger, som er med til at gøre Herning Gymnasium helt unikt. Fællesskabet er styrket af stor rummelighed, som giver plads til forskelligheder i personligheder, interesser og kulturer, og det gør Herning Gymnasium til et godt sted at være for alle.

En anden ting, der også er bevaret, er den høje faglighed, der altid har været en del af Herning Gymnasiums identitet. Den høje faglighed oplever vi som elever særligt ved lærernes mærkbare passion for deres fag, deres dygtighed og lyst til at lære fra sig. Desuden mærkes det ved, at læringen ikke udelukkende sker ved at læse i bøger, men i lige så høj grad ved at danne sig egne erfaringer gennem eksperimenter, undersøgelser, diskussioner med andre og ikke mindst at få oplevelser for livet ved at rejse ud i verden.

Disse værdier håber vi, at fremtidige elever vil komme til at opleve, og at de vil mærke det på samme måde, som vi har gjort og stadigvæk gør. For at de næste 100 år kan blive lige så gode, hvis ikke bedre end de første, håber vi, at Herning Gymnasium fortsat vil bringe fællesskabet og fagligheden med sig, så vi kan komme godt videre... **sammen.**

EN MAVESUR GAMMEL LEKTORS KVABABELSER

Livstid på Herning Gymnasium

Da Jens Jørgen Hansen i 1992 følte sig nødsaget til at sige ja til et lærerjob på Herning Gymnasium, var det absolut ikke med hensigten om at blive. Men han er her heldigvis endnu, og i sine causerier ser han tilbage på 31 års arbejdsliv.

Personalfoto, august 2022

1992

Hjem til Aarhus, hjem til dig og Aarhus. Bander over, at Aarhus Amt fastholder ansættelsesstoppet, så jeg ikke kan blive fastansat og komme i pædagogikum. Begynder så småt at være en anciennitetsmæssig dyr dreng at ansætte, da jeg allerede har nulret rundt i flere år som årsvikar i staden. Beslutter mig for at bide i det sure æble og søge vestpå, skønt Aarhus er min by (kommer fra Varde, men hvad har det med sagen at gøre?) Et hurtigt år uden for Ringgaden, og så tilbage – hvad kan gå galt?

Indkaldes til jobsamtale i Herning. Nyder den maleriske togtur over Skanderborg, langs Silke-

borgsøerne og gennem skovene ved Engesvang, før landskabet åbner sig, og heden breder sig ud – og ud. Er en smule træt, da Herning Station holder uden for døren, men efter en rask travetur på et kvarters tid, en jobsamtale og en rundvisning går turen tilbage. Tempoet på traveturen er nu faldet til moderat, og det maleriske i togturen erstattet med lang, men ansættelsen er hjemme. Rimelig perfekt – udover at Herning er fuld af krejlere. Jeg er blevet stavnsbundet til gymnasiet i to år: Et år med almindelig undervisning, og først pædagogikum det efterfølgende. Nå, det er vel ikke helt ringe endda, og hvad betyder et ekstra år?

2023

Kigger ud ad vinduet. Rejser mig og henter endnu en kop kaffe for at slubre den på falderebet, før jeg tager ind på skolen. Tænker tilbage på det, som i '92 blev til en livstidsdom og er ved at spilde, da jeg prøver på at drikke kaffen, mens jeg griner. Har for længst gjort op med mig selv, at jeg tager den sidste tid med, indtil jeg kan blive prøveløsladt. For livstidsdommen var nu ikke så slem endda – ville ikke have været den foruden.

Jens Jørgen Hansen er Lektor
i matematik og fysik.

Han har været ansat på Herning
Gymnasium siden 1992 og går på
pension 1.1.2024. I sin fritid skriver
han romaner.

Det trykte er kun et uddrag.
Du kan læse hele Jens Jørgen
Hansens beretning her.

Da skolen begyndte sit arbejde den 14. august 1923, var der 11 lærere ansat, hvoraf de 6 var knyttet til gymnasieafdelingen. De øvrige 5 hørte til mellemskolen.

Rektor V. S. Lauritsen, Lektor C. L. Christensen, Adjunkt C. G. Siemonsen,
Gymnasielærer R., Th. Adserballe, Gymnasielærer A. J. Marcussen, Gymnasielærer H. C. Klinge,
Mellemskolelærer A. A. Rønne, Mellemskolelærer R. P. Jensen, Mellemskolelærer M. A. Jarno,

Henry Pedersen – familiens første student på Herning Gymnasium

Henrys direkte efterkommere

- 1923-26
Henry Kristian Pedersen
1. Student på 1. hold fra
Herning Gymnasium
- 1955-58
Mogens Schultze
Søn
- 1979-82
Henrik Schultze
Barnebarn
- 1983-86
Eva Schultze
Barnebarn
- 2013-16
Christina H. Schultze
Oldebarn (*Datter af Eva*)
- 2016-19
Rebecca H. Schultze
Oldebarn (*Datter af Eva*)
- 2022-
Frida Clausager Schultze
Oldebarn (*Datter af Peter,
som er søn af Mogens*)

Herning Gymnasium gennem generationer

Med 100 år og mange generationer af studenter i bagagen er det ikke mærkeligt, at der indimellem dukker bekendte navne og ansigter op på skolen. Nogle familier vender troligt tilbage til for at uddanne sig og blive dannet, generation efter generation. Her kan du læse om den første student og tre generationers fortælling om deres tid på Herning Gymnasium.

Studentrådgang nr. 1 - 1926

HERNING GYMNASIUMS FØRSTE STUDENT

Det lå ikke i kortene, at Henry skulle blive student

I starten af 1900-tallet flyttede en lille familie fra Østjylland til Herning. Det var beskedne kår for det unge par med sønnen Henry, der viste sig at have ganske gode evner for det boglige og var særdeles glad for sin skolegang. Med stor sparsommelighed lykkedes det forældrene at få ham så langt i skolesystemet, at han fik en realeksamen.

Eksamenspapirerne sikrede ham et job som assistent på dommerkontoret i Herning. Personalet var glade for den unge mand, som gerne gik til hånde med alt forefaldende arbejde, og selv dommeren bemærkede iveren og interessen.

Fik hjælp til optagelse. Da det var besluttet at Herning Gymnasium skulle etableres i 1923, opfordrede dommeren Henry til at søge optagelse. Det lå dog meget langt fra familiens økonomiske råderum at kunne lade sønnen fortsætte læseriet. Med råd og vejledning fra dommeren om stipendier m.m., lykkedes det dog forældrene at skaffe midlerne.

I 1923 begyndte Henry på Herning Gymnasium. Han nød gymnasietiden, samtidig med at han tog diverse mindre jobs, og stipendierne hjalp på økonomien i hjemmet.

Første student ved et tilfælde. I 1926 skulle Henry til studentereksamen, og han mødte op i god tid til den sidste eksamen. Den kammerat, der skulle først ind, var dog utroligt nervøs og bad Henry om at blive eksamineret først. Sådan gik det til, at Henry blev Herning Gymnasiums første student.

Efter studentereksamen var interessen vakt for mere, og Henry tog til København for at studere jura. Han gennemførte studiet og traf den unge kvinde, Anna, som han blev gift med i 1933 (Anna Augusta Dorothea Schultze – Henry Kristian Pedersen) og de flyttede til Herning, hvor de stiftede familie. Efter 10 år i Herning etablerede Henry sin egen advokatforretning, og han fungerede som landsretssagfører i byen i en årrække.

En skole med stor betydning. Herning Gymnasium forblev et meget betydningsfuldt sted for Henry, ligesom han også har haft stor betydning for mange elever senere hen. Han sad i mange år i gymnasiets stipendieudvalg og har her været med til at uddele midler til andre studenter, så de kunne få mulighed for at få en studentereksamen eller studere videre. Interessen for skolen forsvandt aldrig, og en del år var han i Skolekommissionen i Herning.

generationer på Herning Gymnasium

Aase Johansen

1966

Hverdagen så i 1966 markant anderledes ud for en elev på Herning Gymnasium, end den gør i dag. Det fortæller tre generationer: mormor Aase (student 1966), mor Lotte (student 1992) og sønnen Thomas (student 2024), der hver har en helt unik fortælling om deres gymnasietid.

”Skolen i 60’erne var meget forskellig fra nu. Du sad på din stol, og så var der bog, tavle og kridt, og eleverne skulle kunne bogen udenad. Der var ikke computere og selvstændigt arbejde som i dag. Der var en kort weekend og 35 timers undervisning om ugen, så der var ikke tid til meget ungdomsliv ved siden af skolen.”

Sådan fortæller Aase Johansen (født Bliddal), der blev student fra Herning Gymnasium i 1966. Hun var én blandt to elever fra folkeskoleklassen, der valgte at gå gymnasievejen. De fleste andre klassekammerater gik i lære, for ”det var jo det, man gjorde dengang.”

I 1960’erne var der hverken gymnasium i Ikast eller Ringkøbing, så klassekammeraterne kom langvejs fra. I Aase Johansens klasse kom veninderne blandt andet fra Bording, Brande og Videbæk. Det betød, at de ofte overnattede hos Aase, når de skulle ud lørdag aften, for den sidste bus fra Herning gik kl. 22.

”Det bedste ved min gymnasietid var kammeratskabet. Vi var en gruppe meget gode veninder, der støttede hinanden, og uden dem var jeg ikke kommet igennem den første tid. I lange perioder var det helt fast, at vi mødtes efter skole lørdag for at kunne gå i byen sammen. Det var vores pusterum, inden vi skulle tilbage til lektierne igen søndag,” fortæller hun.

Generationernes kampplads. En generation senere, i slutningen af 1980’erne, gik Aase Johansens datter, Lotte Bliddal, gennem døren på Herning Gymnasium som ’frø’ (kaldenavn for nye gymnasieelever). Hun var iført en grøn joggingdragt med store tudser på. Så var stilen lagt.

Gymnasietiden var dog ikke problemfri for Lotte Bliddal. Hun beskriver dansktimerne i 1.g som en ”kampplads mellem generationerne”, hvor eleverne konstant diskuterede og kæmpede for deres holdninger. En knæskade gjorde desuden, at Lotte Bliddal ikke længere kunne dyrke sport på eliteplan, og hun endte med at tage et sabbatår i udlandet efter 1. g til forældrenes og vicerektors frustration. Det gjorde dog, at hun kunne vende tilbage og færdiggøre gymnasiet med en større selvbevidsthed og ro.

”Når jeg sidder her som en 51-årig kvinde – der i øvrigt er blevet både hormonbehandlet og laserkorrigeret og som følge af dette har fået det skarpeste røntgensyn og en klar hjerne – formår jeg at se min fortid i et klart og ærligt lys: Teenageårene er og skal være svære. Også årene i gymnasiet. Lad ingen overbevise dig om andet. Vid til gengæld at det går over. Og vis så dit værd ved at gøre noget svært,” siger hun.

Lotte Bliddal

1992

Vidste du, at... Thomas Bliddal vandt konkurrencen om at designe Herning Gymnasiums jubilæumslogo?

Thomas Bliddal

2024

Det allervigtigste er kammeratskabet. I dag er det den yngste generation, der betræder gangene på Herning Gymnasium. Thomas Bliddal bliver student i sommeren 2024, og han fremhæver flere ting, der har ændret sig i de seneste 60 år.

”Når jeg taler med min mor og mormor, er jeg MEGET glad for, at vi ikke går i skole om lørdagen længere! Jeg tror dog også, at unge mennesker i dag dør mere med psykiske ting end tidligere, f.eks. søvnmangel fordi de ikke kan lægge telefonen væk om aftenen, eller angst pga. karakterpres og hele præstationssamfundet, hvor vi sammenligner os så meget med hinanden. Det lyder også til, at vi gymnasieelever pjækker mere end før i tiden.”

Ligesom mormor Aase Johansen, der kaldte vennerne ”et pusterum inden søndagslektierne”, fremhæver Thomas Bliddal kammeratskabet som en af de vigtigste ting ved sin gymnasietid.

”Det er en vigtig ting ved en studentereksamen, at man har mulighed for det, man gerne vil bagefter. Men for mig er det vigtigste helt sikkert alle de venner, jeg har fået, og det kammeratskab, jeg er en del af,” slutter han.

Silje, 1.b**Hvordan er det at gå på Herning Gymnasium?**

"Jeg synes, det er vildt fedt at gå på Herning Gymnasium. Man får mange nye venner. Fagene er spændende. Jeg overvejede også HHX, men jeg synes bare, at viben her er fed. At der er musik. Og jeg føler mig virkelig tilpas."

Hvordan er fællesskabet på HG?

"Jeg synes, at fællesskabet er virkelig godt. Man kommer sammen med andre klasser. Vi kommer for eksempel meget sammen med en klasse, der minder om vores studieretning. Samtidig kan man holde godt fast i dem fra grundforløbet."

Eleverne får ordet

Hvis man vil vide, hvordan det er at gå på Herning Gymnasium i 2023, er det oplagt at spørge eleverne.

Anissa, 3.r**Hvordan skiller HG sig ud fra andre gymnasier?**

"Der er meget stort fokus på musik, musical og alt det kreative. De laver projekter, hvor alle elever på skolen er samlet om én ting. For eksempel musical eller jubilæumsfejring, hvor alle klasser er på kryds og tværs. Skolen gør meget ud af det."

Hvad er det fedeste ved at gå på HG?

"Det er nok det fællesskab, man har i klassen, og hvis man er heldig også med lærerne, så man føler sig tryk på skolen."

Hvad synes du om det faglige niveau?

"Det er tilpas alt efter, hvilken årgang man er på. Det er meget godt."

Besøg på Hananasi Orphanage Center

Nadia Plesner

*Kunster og stifter af
Darfunica-gruppen*

DARFUNICA

Kunst der rykker

Da jeg som 25-årig flyttede til Amsterdam for at studere kunst på Rietveldakademiet, havde jeg ikke forestillet mig, at jeg blot fem år senere ville stå på scenen på Herning Gymnasium og fortælle eleverne om de vildeste og værste år i mit liv. Et hæsblæsende eventyr med ulykker og retssager, som kulminerede, da jeg vandt en retssag over modehuset Louis Vuitton og retten til at udstille mit eget maleri igen. Værket, Darfunica, var netop blevet købt af Herning Gymnasium.

Nadia Plesners "Darfurnica" hænger i Festsalen på Herning Gymnasium

Købet markerede starten på et forrygende samarbejde mellem gymnasiet og mig, da rektor, Søren Brøndum, besluttede, at eleverne i stedet for at deltage i Operation Dagsværk skulle samarbejde med min forening, Simple Living Komiteen.

Uddannelse er vejen frem. Eleverne blev koblet på et projekt, jeg havde startet et par år tidligere med børnehjemmet Hananasif Orphanage Center (HOCET) i Tanzania. Det blev grundlagt i 2002 af Hezekia Mwalugaja og hans kone, som begge tror på, at Tanzanias fremtid afhænger af at give så mange børn og unge som muligt en stærk uddannelse.

HOCET startede som en daginstitution med plads til tolv forældreløse børn, men har i dag også deres egen skole. Siden 2007 har de tilbudt undervisning til forældreløse børn, som bor på børnehjemmet samt andre udsatte børn fra lokalsamfundet, og på nuværende tidspunkt har de ca. 100 elever ad gangen.

I mål med mange flotte projekter. I det seneste 12 år har Simple Living Komiteens samarbejde med HOCET givet Herning Gymnasiums elever mulighed for at engagere sig i et projekt, hvor de får en mere personlig oplevelse med at samle penge ind og få direkte feedback fra modtagerne af deres støtte.

Takket være eleverne er vi kommet i mål med mange flotte projekter. Vi har sendt skolemøbler, fodboldudstyr, bøger, symaskiner og legetøj afsted til børnehjemmet, ligesom gymnasiet har doneret indsamlede midler til mad, en truck, lærerlønninger og medicin. Tre grupper elever har været afsted som frivillige på børnehjemmet, og alle disse forskellige initiativer har været en kæmpe støtte til HOCET.

Mens jeg boede i Holland, oplevede jeg den sorteste periode i mit liv. Det pressede mig til at gøre nogle seriøse overvejelser omkring, hvad jeg vil med mit liv, og hvordan jeg kan skabe mening. Denne mening har jeg blandt andet fundet i mit foreningsarbejde, og især med samarbejdet med Herning Gymnasium. De dedikerede elever, som gennem årene har fungeret som en slags ambassadører for at give nogle af verdens mest udsatte børn en uddannelse, gør mig både stolt og taknemmelig. Og gymnasiets ansatte føles efter alle disse år som familie, som har en særlig plads i mit hjerte.

Søren Brøndum så virkelig rigtigt, da han fik idéen til vores makkerskab, og til min store glæde har den nye rektor, Momme Mailund, fortsat samarbejdet i helt samme ånd. Herning Gymnasium har positioneret sig som et gymnasium, der prioriterer både kunst og humanitært arbejde og giver disse værdier videre til deres elever. Det er bestemt noget at være stolt af.

Herning Gymnasium ud i verden

Partnerskoler i 2023

- Lutheran Junior Seminary
Highschool, Morogoro,
Tanzania
- A.P. Møller Skolen,
Slesvig, Tyskland
- Gustav Stresemann
Gymnasium, Bad Wildungen,
Tyskland
- Tri-County Early College,
Murphy, North Carolina, USA
- Orange High School,
Cleveland, Ohio, USA
- Vilniaus Gabijos Gymnazija,
Vilnius, Litauen
- Elvebakken Videregående
Skole, Oslo, Norge
- Glasir – Tórshavn College,
Færøerne

Interkulturelle kompetencer – en naturlig del af en moderne almendannelse

Studieture til udlandet har i mange år været en vigtig og naturlig del af studenternes almendannelse. I nyere tid, i den globaliserede verden, er det internationale perspektiv blevet en endnu vigtigere del af uddannelsen af unge mennesker. Derfor har vi på Herning Gymnasium formuleret en international strategi, som handler om, hvordan vi udvikler elevernes interkulturelle kompetencer og skaber en tydelig sammenhæng mellem daglig undervisning og de internationale aktiviteter. Vi forstår internationalisering bredt, som noget der både kan erhverves hjemme og ude, som udvikles både ved at lære af, og ved at lære andre noget, og som får en særlig dimension gennem det personlige møde med andre mennesker.

”Det er dejligt at være på studietur, fordi man både får noget socialt og noget lærerigt ud af det. Derudover styrker det fællesskabet i klassen.”

Skolesamarbejde på tværs af kontinenter

Når det i januar måned er koldt og mørkt i Danmark, er det efterhånden en fast tradition, at årets 2.r rejser til Tanzanias solbeskinnede og varme himmelstrøg.

Studierejsen giver eleverne en helt særlig mulighed for at lære en kultur og et land at kende, der på mange måder er meget forskellig fra det vænte i Danmark. Den mest centrale del af turen er et ophold på en lokal skole, Lutheran Junior Seminary i Morogoro, som Herning Gymnasium for år tilbage etablerede et samarbejde med. De danske elever bliver indkvarteret på værelser sammen med lokale elever og oplever livet på en tanzanisk kostskole med alt, hvad det indebærer.

Noget af det, som de danske elever altid bemærker, er den større magtdistance mellem elever og lærere. ”Mange fik et chok, man skulle rejse sig op, inden man sagde noget i undervisningen,” fortæller Ida Toksvig, som besøgte Tanzania i 2023. Klassekammeraten Mathilda Hansen supplerer: ”Og hvis man ikke kunne svare rigtigt, blev man sendt uden for døren”.

Ud over opholdet på samarbejdsskolen indeholder studieturen også aktiviteter som byvandring i Dar es Salaam, trekking, safari samt ophold på den danske adventure-højskole på Zanzibar.

“Vild med vilje” bag fodboldbanen

En grønnere skole

Det hele startede hos eleverne. For nogle år siden opstod Klimaudvalget, et lille selvstændigt underudvalg i skolens elevråd. Eleverne havde et ønske om, at skolen skulle fokusere mere på grøn omstilling, bæredygtige aktiviteter og bidrage til en mere ansvarlig adfærd. Et af de konkrete forslag var et ændret udvalg i kantinen i en mere grøn og bæredygtig retning.

Skolen bakkede op, og udvalget blev udvidet med repræsentanter fra elever, lærere og ledere. De udarbejdede blandt andet en grøn strategi for Herning Gymnasium med input fra både elever og lærere. Alle elever og personalegrupper bidrager således til at opfylde de grønne mål.

Udvalget ændrede navn til Grønt Udvalg. Et navn, der afspejler, at det er vanskeligt helt præcist at indkredse og definere de lidt flydende begreber "klima" og "bæredygtighed".

Hvor der er vilje, er der en vej – måske. Det er ikke altid så ligetil at være "grøn", selvom der er bred enighed om at ville arbejde i en mere grøn retning. Betyder et bæredygtigt udvalg i kantinen, at oksekød, som har en høj klimabelastning, fjernes, eller skal kantinen i stedet tilbyde andre mindre klimabelastende alternativer?

Skal man droppe studieturene med fly, eller er det vigtigt, at fx sprogfagene oplever autentiske sprog møder i de

Affaldssortering har stået højt på listen som en grøn indsats. Også før det blev et lovkrav. Det har vist sig, at det skal være nemt, umiddelbart og let tilgængeligt. Vi har afprøvet forskellige modeller for at ændre de indgroede vaner, og med vores nye ”affaldslåg” ser det ud til, at vi er godt på vej.

lande, hvor sprogene tales? Skal transporten være mere miljøvenlig med det resultat, at der bliver kortere tid på destinationen?

Sammen om opgaven. Herning Gymnasium har meldt sig ind i Gymnasieskolernes Klimaalliance. Det er et tværgymnasialt netværk, hvis formål er at dele viden og inspirere hinanden. Det er stadig nyt, men det er spændende og udfordrende. I den klynge, som Herning Gymnasium er medlem af, arbejder deltagerne på at afholde et Klimatopmøde i efteråret 2023 for eleverne med deltagelse af medlemsskolernes grønne udvalg.

Der er mange aktører på det grønne område, blandt andre Bæredygtig Herning, som i et oplæg fortalte om muligheden for at bruge dem i opgaven med at tænke bæredygtighed ind i undervisningen. Derudover har besøg på en lang række virksomheder givet indblik i, hvordan udfordringerne håndteres helt konkret.

- Vi har afholdt 5 Fede Dage i november. En landsdækkende indsats, hvor hver ugedag har sit eget tema, fx at komme i genbrugstøj, spise grønt, transportere sig ”bæredygtigt” i skole og have en undervisningsdag uden brug af computere.
- Vi har etableret ladestander til el-biler.
- Vi har afviklet Klimadage for hele skolen.
- Vi har etableret affaldssortering.
- Vi har iværksat en lang række tiltag som allerede har mindsket skolens energiforbrug betydeligt. Næsten 20%, hvilket vi selv er meget stolte over.
- Vi har afprøvet grønne tematikker i den daglige undervisning.

Svend
Brinkmann

Professor i psykologi på Aalborg Universitet og blev i 1994 student fra Herning Gymnasium. Han har tidligere siddet i bestyrelsen for Herning Gymnasium og følger stadig nysgerrigt med i gymnasiets udvikling.

Videosamtale mellem Svend Brinkmann og Momme Mailund

En definition på dannelse

Højnelse til humanitet gennem kultur. I en samtale mellem professor i psykologi, Svend Brinkmann, og Herning Gymnasiums rektor, Momme Mailund, vender de to betydningen af dannelsesbegrebet med udgangspunkt i filosofen Gadamer.

Momme Mailund (M): Vi skal tale om dannelse eller almen dannelse. Skelner man mellem de to?

Svend Brinkmann (S): Jeg gør sådan set ikke. Når jeg taler om dannelse, er det underforstået, at det nødvendigvis er noget alment.

M: Okay.

S: Begreberne kan jo bruges forskelligt. Man kan også lave bindestregsdannelser og tale om digital dannelse eller kropslig dannelse, så det er jo en begrebslig diskussion. Jeg vil gerne tale om dannelse som noget alment, fordi vi i forvejen har en lang række ord for dét, der vedrører andre ting som selvudvikling, personlig udvikling, selvrealisering eller den slags ord. Her handler det om, at man som individ udvikler nogle særegne træk eller kompetencer. Så når jeg taler dannelse, henviser det altså til noget alment ved os som mennesker.

M: Du har skrevet en roman, der hedder "Hvad er et menneske". Den handler om en ung mand, Andreas, som bliver sendt afsted på en dannelsesrejse rundt omkring i Europa. Så hvad er dannelse?

S: Jeg er meget glad for filosofen Gadamer. Han levede fra 1900 til 2002 og skrev i mange år om dannelse, som han definerede som: "højnelse til humanitet gennem kultur." Det er en god formulering. Den har tre led: højnelse, hvilket måske er nemt nok at forstå, når vi taler menneskelig udvikling og pædagogik. Vi OPdrager vores børn, vi eleverer vores elever, så de får OPLysning. Det er hele tiden noget vertikalt. Men Gadamer siger højnelse til humanitet. Ikke til at blive den bedste udgave af sig selv som individ, hvilket jo er fair nok at tale om, det er bare en anden boldgade. Dannelsesboldgaden er højnelse til humanitet, det vil sige til en almen menneskelighed.

Den sidste tredjedel af definitionen er højnelse til humanitet gennem kultur. Der skal være en kultur, en sammenhæng, som man møder verden igennem, for at man kan realisere de alment menneskelige potentialer. Det er ikke noget, der sker af sig selv. Det sker heller ikke på samme måde i Danmark i 2023, som det gjorde for 100 år siden eller på den anden side af jorden. Der er forskellige veje til at nå højnelse til humanitet. Men hvis humanismens grundtanke er gyldig, og det er jo den, Gadamer er fortaler for, så er der, på trods af alle de forskellige individer, kulturer og historiske epoker imellem, en fælles menneskelighed, som vi kan realisere.

Eleverne forstår deres pligt og påtager sig ansvar

I skolens 50-års jubilæumsskrift er et af de første indlæg et interview med fhv. rektor C. L. Christensen, hvilket dengang blev præsenteret som et "utraditionelt" bidrag til et jubilæumsskrift. Sådan vil man nok ikke betegne det i dag – 50 år senere – men vi har valgt at lade os inspirere og inviteret fhv. rektor Søren Brøndum ind til en snak om Herning Gymnasium.

“Det vigtige er, at verden ikke kun handler om dem selv; dannelse handler om, at de er en del af verden, og det handler om at respektere det og påtage sig de opgaver, der knytter sig til det.”

Momme Mailund (M): Velkommen, Søren Brøndum – tidligere rektor på Herning Gymnasium. Tak, fordi du vil være med.

Søren Brøndum (S): Tak for det, Momme Mailund – tidligere kollega og nu arvtager som rektor på Herning Gymnasium.

M: Rektor i 32 år – fra 1988 til 2020... Hvad mener du, Herning Gymnasiums DNA er?

S: Herning Gymnasiums DNA kan ikke ses uden at skabe sammenhæng til Hernings DNA. For gymnasiet er om noget jo en del af Herning bys historie. Kun 10 år efter at Herning opnåede købstadsrettigheder, fik man et gymnasium, som man havde arbejdet for at få lov til i flere år.

Herning har intet fået fra naturens side. Man har måttet kæmpe for det, man har selv måttet skabe det, og dybest set gælder det jo også Herning Gymnasium. Eleverne får ikke noget forærende på denne egn. De skal selv være med til at skabe det. Derfor plejer jeg også at sige, at ordet pligt forstås i Herning og af eleverne. Jeg siger ikke, at de altid gør det – de er jo unge mennesker med alt det, der ligger af oprør i det – men de ved godt, hvad pligt er, og de forstår udmærket betydningen af det.

Det bedste eksempel på Herning Gymnasiums DNA jeg har, er den måde, man arbejder med Darfurnica-projektet,

som kom til for 10-15 år siden. På baggrund af en fortælling fra en kunstner, der kom i klemme mellem storkapital og kunstneriske udtryksformer, gik eleverne ind i projektet. De samlede penge ind og var med til at bestemme, hvad de skulle bruges til på skolen i Tanzania, og de var lydhøre over for, hvad skolen ønskede. Vi sendte studenter derned, som kom tilbage og fortalte, hvad de havde set, hørt og mente, at skolen havde brug for. Den dialog gik eleverne helt ind på, og det, syntes jeg, var fantastisk. Det viser, at eleverne påtager sig et ansvar, og det er en meget vigtig del af Herning Gymnasiums DNA.

M: Hvad betyder Herning Gymnasium for byen og egnen?

S: Jeg tror faktisk, at Herning Gymnasium betyder meget for egnen, og jeg synes også, at det er fortjent. Det forudsætter selvfølgelig, at skolen er en del af byens eksistens og bliver respekteret som det, den er. Det skal ikke være en erhvervsskole. Det er et alment gymnasium med de opgaver, som det almene gymnasium har.

Vi er med til at danne mennesker på skolen; mennesker, som tager del i det at være en del af Herning alvorligt. Det vigtige er, at verden ikke kun handler om dem selv; dannelse handler om, at de er en del af verden, og det handler om at respektere det og påtage sig de opgaver, der knytter sig til det.

FOKUS PÅ FAGET

Sprog åbner døre

Der uddannes færre og færre med sproglige kompetencer i Danmark. Antallet af elever, der forlader gymnasiet med en sproglig studentereksamen, er næsten halveret siden 2012. Kun 9% havde i 2021 en sproglig studentereksamen.

Herning Gymnasium er heldigvis et af de gymnasier i Danmark, som ikke passer ind i den kedelige statistik. Vi opretter hvert år sproglige studieretninger og har elever, der ønsker at udvide eller opgradere deres sprogfærdigheder.

Glæden ved sprog. Der er stærkt brug for elever med flere fremmedsprog. Derfor samarbejder vi med Herning

Kommune, grundskoler, andre ungdomsuddannelser, UngHerning (ungdomsskolen) og gymnasier i det midt- og vestjyske om at skabe sprogbegejstring.

Hvert år mødes vi med andre gymnasier til en årligt tilbagevendende, lokal sprogfestival, som Herning Gymnasium tog initiativ til i 2017. Her mødes unge sprognysgerrige elever fra forskellige gymnasier i ét døgn, og så er der fuldt fokus på sprog: workshops, besøg fra lingvistik på Århus Universitet, jobsamtaler på lokale virksomheder, kropssprog og selvfølgelig en international buffet til aftenmaden.

Tre sproglige studieretninger

På Herning Gymnasium er der tre sproglige studieretninger: Supersproglig med engelsk A, spansk A, tysk B og latin C. Moderne sproglig har engelsk A, fransk A/ tysk A og latin C, mens klassisk sproglig har latin A og græsk A.

Sprog på Herning Gymnasium

Alle elever har Almen Sprogforståelse i grundforløb, engelsk i minimum 2 år og mindst ét andet fremmedsprog. Derudover kan eleverne vælge mellem fransk, spansk, tysk, latin og græsk, og latin kan ønskes som valgfag. Ønsker eleven det, kan engelsk og tysk opgraderes til A-niveau (3 år).

FOKUS PÅ FAGET

Naturvidenskab på Herning Gymnasium

I 1923 begyndt de første elever på Herning Gymnasium i en nysproglig klasse. De fik undervisning i naturfag, et fag der hverken i indhold eller timetal kunne konkurrere med elevernes sproglige og humanistiske fag.

Her 100 år efter ser den naturvidenskabelige verden på Herning Gymnasium meget anderledes ud. Egentlig naturvidenskab fylder i alle elevers skemaer, faglokalerne har en væsentlig plads i bygningen, og naturvidenskab udgør i dag en vigtig del af det moderne dannelsesideal og den studieparathed, man opnår i gymnasiet.

Naturvidenskab er ofte populær blandt eleverne på Herning Gymnasium, fordi det kan give svar på nogle af hver-

dagens spørgsmål om energi, biodiversitet, klima og bæredygtighed, som fylder i elevernes bevidsthed.

Undervisningen har arbejdet i laboratoriet og feltarbejdet som omdrejningspunkt. Det er en af de væsentligste grunde til, at eleverne er glade for naturvidenskab. En hands-on approach er et afbræk fra bøgerne og teorierne i mange af de andre fag, og laboratoriearbejdet evalueres stort set altid positivt. Ikke alle elever er helt lige så vilde med den efterfølgende databehandling, hvor der skal regnes på resultaterne. Men de går glade fra laboratoriet, efter de har været oppe at stå, og de har indgået i et samarbejde om opstilling, aflæsning og oprydning. Samarbejdet i laboratoriet styrker klassefællesskabet.

1

Idræt før og nu

Idræt har været på skemaet, lige siden Herning Gymnasiums første år. Fra de traditionsbundne gymnastikopvisninger i 1920'erne, er faget i dag mere alsidigt, og eleverne byder også selv ind med ønsker til sportsgrene.

1. Gymnastik var en del af elevernes skema allerede fra begyndelsen. Her en gruppe drenge i opvisningsstil i skolegården i 1929 med gymnastiksalen i baggrunden.

2. Niels Holst-Sørensen var en dygtig atletikudøver allerede i sin tid på Herning Gymnasium fra 1938-41. Billedet er fra 1941, muligvis fra en af skolens idrætsdage, der i disse år havde fokus på atletik. Niels Holst-Sørensens atletikkarriere gjorde ham til 16 gange dansk mester og EM-guldvinder i 400 meter i 1946. Han repræsenterede Danmark på 800 meter ved OL i London i 1948 og blev senere medlem af den Internationale Olympiske Komite.

2

3. Idrætsdagen har altid spillet en stor rolle for sammenholdet i og mellem klasserne. Der var aktiviteter for alle, og kønsopdelingen blev oplødt. Men konkurrenceelementet var der stadig. Her er der blind-cykling-stafet i 1992. Det kræver mobilisering af andre sanser end dem, der normalt bruges i idræt.

4. 2.b og 2.x i dyb koncentration i en idræsttime på boldbanen med udsigt til det nybyggede gymnasium i 1972. Banen blev senere kendt som "hullet" i idrætsskredse på skolen, efterhånden som beplantningen på volden voksede til. Den kyndige lærer var Emmanuel Poulsen. Begge klasser leverede en del spillere til skolens fodboldhold, der spillede mod nabogymnasierne. Idræt var ikke så bredt dengang. For drengene var det mest fodbold i udesæsonen og hovedsageligt volleyball gennem vinteren.

5. Der er høj intensitet, når eleverne spiller ultimate. Der er efterhånden opbygget en stærk tradition omkring sportsgrenen, og alle elever spiller ultimate i 1.g, ligesom der hvert år afholdes en klasseturnering, hvor alle skolens klasser dyst. Herning Gymnasium er dobbelte danmarksmestre for gymnasiehold i både 21/22 og 22/23.

3

4

5

“Jeg synes, det er fedt, at jeg startede på skolen og fik samme indtryk som ved brobygning. Jeg var spændt på, om brobygning havde været realistisk eller et falsk billede.”

“Vi blev mødt af elevambassadørerne, som fortalte forskellige ting om skolen, og hvordan hverdagen er skruet sammen. Jeg troede, at det hele kun skulle handle om fag, men vi spillede rundbold!”

Ny elev på Herning Gymnasium

Det er en tradition fra gammel tid, at de nye 1.g'ere skulle igennem en række ritualer, når de startede i gymnasiet. Ritualer, der som regel var initieret og styret af 3.g'erne, og som bestemt ikke altid har været særligt behagelige for de nye elever.

Det gjaldt også for eleverne på Herning Gymnasium. I et tidligere jubilæumsskrift, kan man læse, hvordan de nye elever – dengang gymnasiet lå i Bethaniagade – skulle drikke af det gamle vandtrug, som tidligere var blevet brugt af heste og stude.

Senere blev Herning Gymnasiums 1.g'erne døbt "frøer", og gennem mange år blev de ved skolestart udsat for drilleri og småchikaneri i varierende grad. Først i de senere år er det lykkedes at komme af med den uheldige kultur; 1.g'erne er ganske vist stadig frøer, men det er med et glimt i øjet og uden tidligere tiders systematiske mobberi.

I dag gør både elever og personale meget ud af at byde de nye elever velkommen til skolen, så de hurtigt kan blive en del af fællesskabet. For på Herning Gymnasium taler man respektfuldt til hinanden, med hinanden og om hinanden.

“I vores klasse har vi talt om, at vi følte os meget velkomne første dag. Alle virkede forberedte og klar på, at vi skulle være på skolen. Det var næsten som om, vi skulle være en del af en *klub*.”

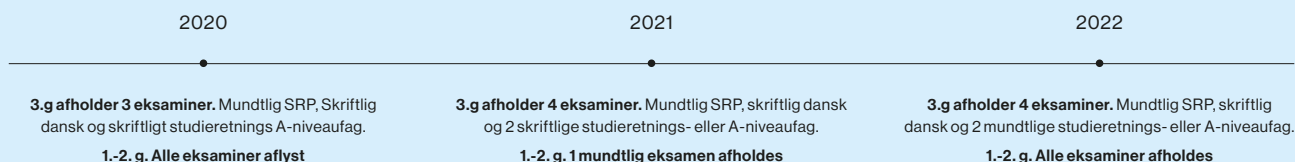
“Det var en god opstart med undervisning og lege. Der var lege i timerne, så det var ikke så hardcore helt fra start.”

“God velkomst, hvor det var tydeligt, at alle dem, vi mødte, smilte. Vi lavede nogle gode lege, som fik os til at grine.”

Næste sommer findes ikke, når du er ung

Den 11. marts 2020 skete der det, som ingen havde regnet med: statsminister Mette Frederiksen annoncerede nedlukningen af samfundet, herunder også ungdomsuddannelserne. Med virkning fra dagen efter skulle størstedelen af befolkningen holde sig hjemme.

Det betød, at vi på Herning Gymnasium skulle afvikle virtuel undervisning med en aftens varsel. Elever og lærere loggede på Teams med tændte kameraer og mikrofoner og fortsatte med det pensum, vi nu var i gang med. I begyndelsen troede vi alle, at perioden med den virtuelle undervisning skulle være kort. Nogle elever følte måske, at det var fint at slippe for den lange transportvej til gymnasiet eller at kunne sove lidt længere, når nu man blot skulle gå hen til sin computer for at deltage i undervisningen.

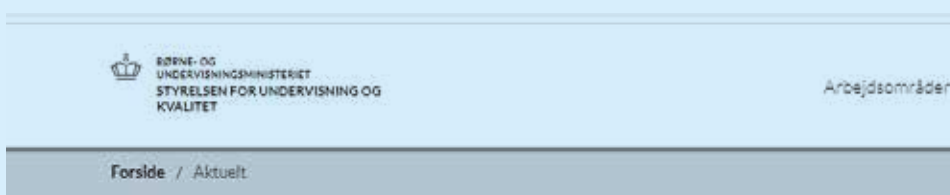
Samarbejde i stedet for isolation. Perioden med den virtuelle undervisning blev dog forlænget mange gange, og det blev hurtigt klart for os lærere, at vi måtte gøre meget for elevernes motivation og trivsel. Vi insisterede på tændte kameraer, så den menneskelige kontakt blev opretholdt, på samarbejde i stedet for isolation ved at lade eleverne arbejde i virtuelle breakout rooms og på et skoleliv væk fra

skærmene, for eksempel i form af podcasts og fotoreportager fra elevernes liv derhjemme.

Perioden med virtuel undervisning blev i det sene forår 2020 afløst af korte perioder med undervisning på skolen. Årgangene fik lov til at være her på skift, så vi kunne undgå en alt for stor smitterisiko. Der var krav om Coronatest – ja en overgang var der endda krav om to ugentlige test på skolen – mundbind, håndvask og i det hele taget meget hensyntagen til smittespredning.

En tid, der aldrig kommer igen. Måske glemte politikerne, at børn og unge mennesker i høj grad er sociale væsener – og måske i endnu højere grad end voksne? Den norske sundhedsminister blev under Coronakrisen kendt for at sige: "Næste sommer findes ikke, når du er ung." Eleverne på Herning Gymnasium efterlevede tålmodigt alle de

Eleverne efterlevede tålmodigt alle de krav, de blev mødt med, og de kom også helskindet og måske endda styrket ud af Coronakrisen. Men der var lange timer, dage, måneder, grin, fredagscaf er og gymnasiefester, studierejser og eksaminer fra starten af Coronakrisen og til dens officielle afslutning.

Gratis selvtestkits på ungdoms- og voksenuddannelser på trapperne

NYHED - 17. januar 2022

Fra næste uge bliver det mange steder muligt for elever og ansatte på landets ungdoms- og voksenuddannelser at modtage kits til selvtest på deres uddannelsesinstitution.

krav, de blev mødt med, og de kom også helskindet og måske endda styrket ud af Coronakrisen. Men der var lange timer, dage, måneder, tabte lærer-elev-relationer, elev-elev-relationer, klassedialoger, grin, fredagscaf er og gymnasiefester, tabte studierejser og eksaminer fra starten af Coronakrisen og til dens officielle afslutning i december 2022.

Når vi nu er kommet på den anden side, kan det være værd at spørge sig selv, hvad vi har lært af den. I en tid med digitale hjælpemidler såsom overs ttelsesprogrammer og chatbots, der kan skrive engelskessays, læse matematiske ligninger og lave biologiske redegørelser, mindede Coronakrisen os om, at selvom verden og hjælpemidler i undervisningen forandrer sig og udvikler sig, så er den menneskelige relation det vigtigste grundlag for læring, motivation og fastholdelse på gymnasiet.

I den seneste revision af gymnasiebekendtg relsen, blev det vedtaget at alle elever i det treårige forløb skal aflægge i alt 10 eksaminer, hvoraf mindst 3 skal være skriftlige prøver. Desuden er eksamen i skriftlig dansk og mundtligt forsvar af Studieretningsprojektet i 3.g obligatorisk for alle. Eleverne skal inden 3.g have været til mindst 3 eksaminer.

De elever, der startede på gymnasiet i august 2017, skulle i sommeren 2020 som de første have været til eksamen efter de nye regler. Men grundet diverse restriktioner og hensyn til elevernes potentielt forringede udbytte af undervisningen under hjemsendelserne, blev der 2020, 2021 og 2022 lempet på kravene til studentereksamen. I de fag, som eleverne skulle have været til eksamen i, blev  rskaraktoren i stedet overført som prøvekarakter på beviset.

Ruth Ødgaard
Sekretær på Herning
Gymnasium 1976-2001

Kontoret gennem årene

I knap 26 år arbejdede Ruth Ødgaard som sekretær på Herning Gymnasium. Her fortæller hun om udviklingen med udgangspunkt i et af skolens vigtigste omdrejningspunkter: kontoret.

Undervisningen er selvfølgelig det vigtigste på en skole, men kontoret er omdrejningspunktet for alle aktiviteterne. Det er et alsidigt job. Jeg blev ansat på Herning Gymnasium som ny sekretær for rektor i januar 1976 og forblev i stillingen til november 2001. Det siger sig selv, at der over så lang en periode er sket mange både små og store ændringer.

Tituleringen af rektor ændrede sig tre gange i løbet af de år, jeg var der. Erik Dreyer Jørgensen, som ansatte mig, blev tiltalt som rektor, og da Ove Østergaard kom i 1986, blev han tiltalt som Østergaard. Søren Brøndum kom i 1988, og vi gik over til blot at bruge fornavn.

Rektorernes påklædning ændrede sig også. Dreyer var kendt for hver dag at møde op i habit, hvid skjorte og slips. Ingen andre på skolen brugte samme type dress,

og alle vidste derfor, hvem der var rektor. Østergaards og Brøndums tøjstil var mere afslappet.

I adskillige år havde alle, der var ansat i administrationen, fødselsdag i august måned, hvorfor kontoret fik kælenavnet "Løvehulen". Det var en periode, som godt kunne have en lidt uheldig indflydelse på vægten, da det var kutyme, at man gav wienerbrød på sin fødselsdag. Så det blev til nogle stykker i løbet af august måned.

Da IT gjorde sit indtog, betød det store ændringer. Vi var i mange år på overarbejde med at skrive alle eksamensbeviserne på en almindelig skrivemaskine, men nu kunne man via computeren skrive beviserne ud til en hel klasse på få minutter. Rektor må dog stadig skrive dem alle under med blæk!

Hvor er æ skjøn å find en ven

Karl Jørgen
Møller

*Rektor på Tønder
Gymnasium. Lektor
på Herning Gymnasium
(1995-2006) og inspektør
samme sted fra 1998.*

Jeg har alt for meget på hjerte til, at det kan passe ind i formatet, og derfor må jeg nøjes med nogle bemærkninger om mit forhold til skolen og byen. Herning er simpelthen en af mine bedste venner. Jeg har det ligesom eleverne, når de lige før eksamen synger Jeppe Aakjærs vers om at finde vennen igen.

Jeg kom i 1995 til en skole i en brydningstid med ca. 60 ansatte og 600 elever. Brøndum var som ung, dynamisk fagperson blevet rektor i 1988, og man måtte som nyansat balancere mellem skolens traditioner og bestående kultur og Brøndums stærke ønske om udvikling og partnerskab med by og omverden i øvrigt.

Gymnasielærere glemmer aldrig deres første hold. Jeg har heller ikke glemt mine i Herning. Eleverne er matrix for alt det, der er kommet bagefter i underviser- og leder-

livet, en slags navigationskort som man orienterer sig i. Da elever, ansatte og pårørende ved dimissionen 1998 og 75-året for skolen sad i festsalen, kiggede jeg ud over min første årgang fra 1995, min matrix. Eleverne havde lagt ryg til krævende litterære værker, som jeg siden aldrig har bundet an med. Der var iblandt dem fantastiske personligheder og talenter, der senere er blevet ingeniører, forfattere og operasangere. En af de sidste skoledage sang vi med eleverne altid Aakjærs 'Skuld gammel venskab rejn forgo'. Kort før sidste omkvæd rakte vi ud efter sidemanden ved verslinjen 'Der er mi hånd, do gamle swend!' Vi satte i samme øjeblik i en vuggende bevægelse som én stor organisme.

Det er med den følelse, jeg i dette skrift hilser Herning og dens vigtigste gymnasium: Hvor er æ skjøn å find en ven, en høj mist for læng, læng sind!

25-ÅRS JUBILÆUM

Min drivkraft er glæden ved at lære nyt

Der er sket meget siden 1998, hvor Benedikte Schinkel Stamp blev student på Herning Gymnasium. 25-års-jubilæet har i dag blandt andet en flot karriere hos LEGO-koncernen som Senior Design Manager, og sidste år vandt hun VM-sølv i OCR-løb.

Jeg har altid elsket at lære nyt, og dét, kombineret med en kæmpe ja-hat og en ukuelig fastholdelse af aldrig at holde op med at lege, har givet mig en masse fantastiske oplevelser de sidste 25 år, siden jeg blev student på Herning Gymnasium (25 år!?!).

Det er også glæden ved at lære, som har gjort, at jeg gennem hele livet konstant har kastet mig over nye ting, så jeg kunne mærke, at jeg udviklede mig.

En helt fantastisk tid. Det var måske ikke så nemt at se, at læring var noget for mig, da jeg gik på gymnasiet. Jeg fik ikke altid lavet mine lektier, fordi det sociale fyldte mere. Men jeg husker mest af alt årene på gymnasiet som en helt fantastisk tid, hvor jeg mødte en masse dejlige mennesker

og blev udfordret fagligt. Når det var eksamenstid, nød jeg at få lov til at dykke helt ned i de forskellige emner, nørde løs og få de forskellige fag helt ind under huden.

Efter gymnasiet havde jeg et år som au pair i Californien. Det var en sund måde at lære sig selv at kende lidt udefra. Senere blev jeg optaget på Arkitektskolen i Aarhus, men selvom de første år på skolen var spændende, fandt jeg hurtigt ud af, at det ikke var arkitekt, jeg skulle være.

Det var derimod designretningen, der trak i mig, og jeg endte med at specialisere mig som Industriel Designer. Det var særligt det med at skulle sætte sig ind i, hvordan mennesker opfatter og forstår forskellige designs, som fangede mig.

Malene Tsvali / HerringFolkblad

“Jeg husker mest af alt årene på gymnasiet som en helt fantastisk tid, hvor jeg mødte en masse dejlige mennesker og blev udfordret fagligt.”

Karriere hos LEGO. Efter endt uddannelse søgte jeg ind hos LEGO-koncernen og fik jobbet som Junior Designer i udviklingsafdelingen. Det var i 2006, og jeg arbejder her stadig. Det har aldrig været kedeligt, der er hele tiden mulighed for at udvikle sig. Her 17 år senere er jeg Senior Design Manager og arbejder med mit team på at udvikle produkter i samarbejde med forskellige IP-partnere. Arbejdet på LEGO har udover masser af hårdt arbejde også medført spændende rejser og mødet med mange forskellige kulturer og dejlige personligheder på en international arbejdsplads.

Sport som ventil. I alle årene – både før og efter gymnasietiden – har jeg altid været meget aktiv. Det er min ventil og giver mig god energi, når jeg får lov at bruge min krop.

Det var via mit boksehold, at jeg blev introduceret til mit første OCR-løb (forhindringsløb), som nu er min store passion. Siden starten i 2018 er det gået stærkt, og sidste år endte jeg med at blive kvalificeret til både EM og VM og fik endda VM-sølv på den lange distance (15+ KM, 50 forhindringer) i min aldersgruppe. I år er jeg blevet optaget på vores nye, danske landshold.

Det kræver en stor disciplin, når jeg har et job, jeg er glad for, og derudover skal få træningen til at gå op med hjemmelivet med to dejlige krudtugler, Storm og Naya på 7 og 11 år.

Men så længe jeg laver de ting, der gør mig glad, giver det masser af energi.

Glenn
Lillelund
Pedersen

Student 1998, 3.y

Glenn Lillelund Pedersen har siden 2009 undervist i naturgeografi og historie på Herning Gymnasium. Glenn er også involveret i studieture, fester og meget andet på skolen.

25-ÅRS JUBILÆUM

Det var som at komme hjem

Det er 25 år siden, at Glenn Lillelund Pedersen blev student fra Herning Gymnasium, og meget har ændret sig siden da. Men jubilarens daglige gang er stadig på gymnasiet, hvor han på fjortende år arbejder som lærer i naturgeografi og historie.

Jeg tænker tilbage på mine tre år på Herning Gymnasium som en skøn periode i mit liv. Det var på mange måder en sorgløs tilværelse, hvor faglig læring, sammenhold, fester og personlig udvikling gik hånd i hånd. Selvom det er 25 år siden, så tænker jeg ofte tilbage på de år, som var med til at skabe min identitet, og gøre mig til den, jeg er i dag.

En ganske særlig atmosfære. Jeg gik i y-klassen, som var en vidunderlig klasse. Vi var livlige, fulde af håb og nysgerrige på livet. Mange af os tog ikke tilværelsen alt for alvorligt. Vi fokuserede mere på at leve i nuet, have det sjovt og skabe gode relationer til hinanden.

Jeg var hverken den dygtigste eller flittigste elev, men jeg elskede at gå på Herning Gymnasium. Særligt den specielle atmosfære på skolen, som altid har summet af læring, dannelse, venskaber, godt humør og ungdommens gåpåmod.

Gymnasielærer ved et tilfælde. I 2003 startede jeg på geografi på Aalborg Universitet. Jeg var begyndt at interessere mig meget for problematikkerne ved menneskeskabte klimaændringer og ville derfor være klimaforsker. Da jeg var færdig med bacheloren, blev jeg dog ved en tilfældighed tilbudt et årsvikariat som gymnasielærer, som jeg takkede ja til. Jeg valgte senere at læse historie på Aarhus Universitet.

I 2009 sendte jeg en uopfordret jobansøgning til Herning Gymnasiums daværende rektor Søren Brøndum. Til min

store overraskelse blev jeg kaldt til jobsamtale, og da jeg kom ind, var det første Søren sagde: "Nej, er det dig?" I situationen var jeg ikke helt sikker på, om han mente det positivt eller negativt, men eftersom jeg forlod jobsamtalen med en fastansættelse, er jeg temmelig sikker på, at han mente det positivt.

Som at komme hjem. Da jeg startede som lærer på Herning Gymnasium, spurgte flere af mine kollegaer, om det ikke var mærkeligt at komme tilbage som lærer på sit gamle gymnasium. Den følelse har jeg aldrig haft. For mig var det nærmere som at komme "hjem". Hjem til det sted, som havde givet mig så mange gode minder og lært mig utroligt meget.

En af de ting, jeg har lært, er, at livet ofte ikke går, som man regnede med som ung. Når jeg tænker tilbage, så var det en blanding af karriereplanlægning, nyopståede muligheder og tilfældigheder, der gjorde, at jeg blev gymnasielærer. Der var dengang kun én fra min klasse, der ville læse direkte videre på universitetet, Martin, som flyttede til Aarhus og læste fysik.

I dag sidder jeg tit og spiser frokost med Martin, for han er også lærer på Herning Gymnasium og blev endda ansat et år før mig. Stadig den dag i dag kan vi sidde og grine højlødt, når vi snakker om vores gymnasietid – en tid der gav os grunduddannelsen til livet.

Kongebal – en storslået tradition

3. g'ernes store fest blev første gang omtalt som Kongeballet i 1960, og det blev i mange år afholdt aftenen før Kong Frederik IX's fødselsdag den 11. marts. Selvom Danmark nu har en dronning, er Frederik IX stadig med fra sit portræt, som overvåger begivenhedernes gang.

Kongebal er i de sidste mange år blevet afholdt fredag i uge 8. Det er både 3.g'ernes gallafest, hvor forældre er inviteret til at se eleverne danse lanciers, og en fest for hele skolen.

Les Lanciers – en tradition i traditionen.

Traditionen med at danse lanciers på Herning Gymnasium menes at stamme fra 1957. Den moderne udgave af dansen, som vi kender i dag, opstod dog først i 1970'erne, da idrætslærer Birgit Krægpøth kom til. Hun har stået for den endelige udformning af dansen.

Fru Krægpøth ønskede at gøre Les Lanciers spiselig for de midtjyske 3.g'ere, og det lykkedes. Hun tilføjede et ekstra krydderi før udmarchen, fordi hun ikke mente, at de fem ture var nok. Valsen er ret beset ikke en vals, men snarere en elegant blanding af danse-trin understøttet af en iørefaldende svensk folkemelodi. Denne 6. tur har for mange elever i 3.g givet anledning til søvnløse nætter og mange timers slid ude i de små hjem!

I starten af det nye århundrede ramte reformiveren i gymnasieskolen også Les Lanciers. De yngre idrætslærere har vist følt sig foranlediget til at sende Birgit Krægpøths vals på pension og erstatte den med nogle nye, mere moderne trin. Det er dog ikke helt utænkeligt, at 3.g'erne også ved næste runde jubilæum vil kunne nyde den gode, gamle lanciers på Herning Gymnasium.

Kasper Klausen

*Tidligere formand for
ÆB, Kasper Klausen
(2019-2022)*

Det kræver en del at arrangere fest for 1.000 mennesker

Æ Bindstouw, bedre kendt som ÆB, blev grundlagt tilbage i 1926. Foreningen står for planlægningen af arrangementer på skolen, og der er meget at holde styr på.

I min tid som formand for ÆB på Herning Gymnasium har jeg haft rigtig mange fede oplevelser med folk på tværs af årgange. Det var nemt at få mange bekendtskaber med forskellige persontyper, som jeg måske ikke ville have talt med i andre sammenhænge. På den måde har jeg fået flere grupper, som jeg har forskellige interesser med, og nogle af dem ses jeg stadig med. Jeg spiller for eksempel musik med en, som jeg ikke har gået i klasse med, vi havde slet ikke samme studieretning. Ham har jeg mødt gennem ÆB.

Det kræver netværk og planlægning. Da jeg startede som formand for ÆB, troede jeg, at det kun handlede om at købe nogle øl og bestille noget musik. Jeg opdagede dog hurtigt, at det kræver en del mere, når man arrangerer fest for næsten 1.000 mennesker.

Det kunne godt være, at vi otte medlemmer af ÆB selv syntes, at vi fik en rigtig god idé. Men den skulle jo også planlægges og forklares for andre, og det var straks mere omfattende. Hvordan og hvornår skulle vi fortælle om vores arrangementer, så mange havde lyst til at være med? Hvem skulle vi kontakte, når vi skulle hyre et band, og hvad indeholder en musikerkontrakt? Hvor lang tid tager det at rydde op efter en stor fest, og hvem kan hjælpe med de praktiske ting på skolen?

Jeg opdagede hurtigt, at det også handlede meget om netværk og at vide, hvilke personer der kan tage beslutninger om stort og småt.

En god måde at møde nye mennesker. Jeg har lært mange ting af min tid som formand i ÆB. Den personlige erfaring er, at jeg i nye sammenhænge på studie og job vil være mere åben for at deltage i frivillige arrangementer. Jeg har lyst til at være en del af den type opgaver, fordi det er en nem måde at få mange, nye bekendte og måske længere venskaber. Det er også den slags opgaver, hvor jeg har fået lynhurtig respons: "Godt arrangeret", "God reklamefilm for sidste fest" eller "Virkelig dårlig DJ, I havde hyret."

"Jeg kan kun anbefale andre at melde sig til ÆB eller andre sammenhænge, hvor man kan arrangere oplevelser for sig selv og andre, fordi:

Det giver masser af bekendtskaber, det giver respekt blandt andre, at man gider gøre en indsats. Det er nemmere at være åben og klar på at kaste sig over frivillige arrangementer."

Musical på Herning Gymnasium

Siden 1991 har musicalen været en årligt tilbagevendende begivenhed på Herning Gymnasium og har involveret elever, lærere, pedeller, sekretærer og frivillige, som ikke har deres daglige gang på skolen.

To måneder før premieren bobler skolen af aktivitet uden for den almindelige undervisning. Der er indrettet systue i et ledigt depotrum, musiklokalerne bliver brugt til at øve, og i kælderens arbejder pedeller og lærere sammen om at få skabt en kulisse. Om det er fronten på en bil eller en eventyrskov, så lykkes det hver gang at få skabt den helt rette stemning!

Det giver et helt unikt fællesskab på tværs af årgange at deltage i skolens musical. Gennem de sidste 32 år har det til-

trukket musikinteresserede elever, som gerne ville være en del af det kreative miljø på Herning Gymnasium. Men det har også vakt interesse blandt de elever, som ikke bruger meget tid på det i deres hverdag. De kan være med som scenebygger, sminkør, PR, kor, kostumemager, orkestermedlem eller solist. Flere af de elever, som har fået oplevelser og erfaringer med at stå på en scene, har i deres tid efter gymnasiet forfulgt flere af den slags oplevelser og ligefrem gjort det til deres vej i livet.

Jesus Christ Superstar (1973)

Ung! Det bedste og det værste (2020)

Nogle forestillinger går igen over årene, og samlingen af musical-plakater fortæller historien. I 2023 opføres "Sister Act".

Eleverne får ordet

Hvis man vil vide, hvordan det er at gå på Herning Gymnasium i 2023, er det oplagt at spørge eleverne.

Hugo, 1.u

Hvordan synes du, læringsmiljøet er på gymnasiet?

"Jeg synes, det er rigtig fedt. Der er et godt fællesskab mellem lærere og elever. Man tager undervisningen seriøst, men det er også sjovt."

Hvordan er fællesskabet på HG?

"Jeg synes faktisk, det er stærkt. Man ser andre steder, hvor det er meget opdelt i 1., 2. og 3.g'ere. Men jeg synes, mange snakker på tværs af årgange, og vi har det sjovt sammen. Til fester er vi samlet, og det er fedt. Vi gør mange ting sammen."

Hvis nu man har problemer med et eller andet, kan man så få hjælp?

"Ja, der er flere, man kan gå til for at få hjælp. Man kan gå til sin klasselærer eller til studievejledningen eller vores elevcoach, Hanne. Så der er mange steder, man kan få hjælp. Der er også steder ude i Herning by."

Skal man være en bestemt type person for at gå på Herning Gymnasium?

"Det er meget voksent. Man baserer ikke sit indtryk af andre på, hvordan de ser ud eller sådan."

Mille, 3.r

Hvordan er forholdet mellem lærere og elever?

"Der er nogle lærere, man har det sjovt med. Nogle man har siddet med til Kongebal, hvor man også kan have personlige ting med."

Hvordan er fællesskabet på HG?

"Der er ikke konflikter. Alle hygger sig bare sammen. Det er, fordi der er mange fællesarrangementer, fredagscafeer og fester, hvor man bliver rystet sammen på kryds og tværs. Man føler sig tryk."

Sumaya, 1.b

Hvordan skiller HG sig ud fra andre gymnasier?

"Der er mange valgmuligheder i forhold til studieretning. Hvis nu man ikke lige ved, hvad man vil i fremtiden, er Herning STX bare et godt valg."

Hvordan er fællesskabet på HG?

"Fællesskabet er rigtig godt på HG. Vi bliver jo blandet med mange andre klasser, men man får virkelig også et godt fællesskab med sin egen klasse."

Hvad er det fedeste ved at gå på HG?

"Alle arrangementer. Jubilæumsfest, fredagscafeer, fester. Der er stort fokus på det sociale og at blande klasser og elever. Det er meget fedt."

Lauritz, 1.u

Hvordan er forholdet mellem lærere og elever?

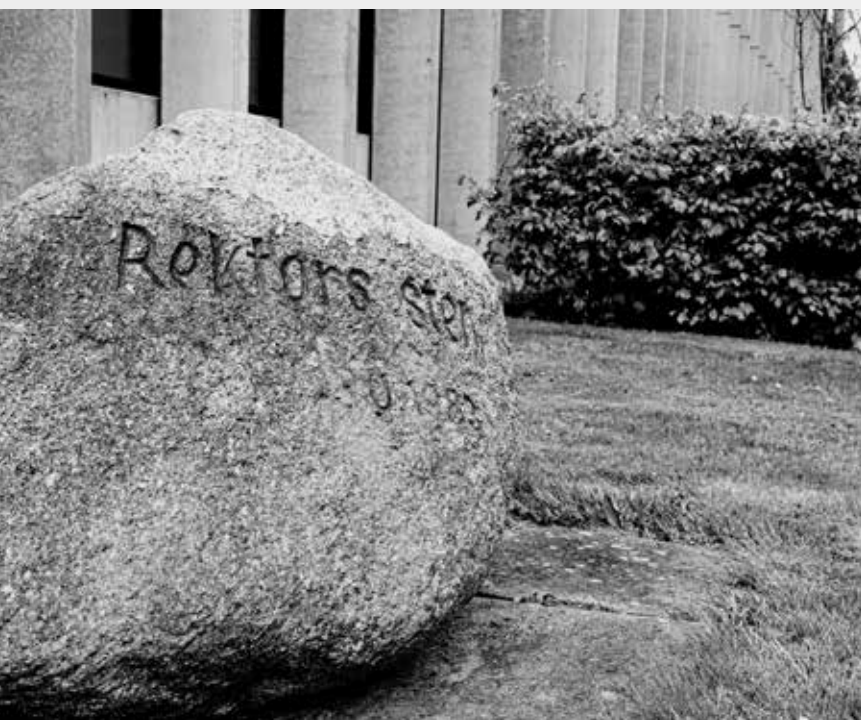
"Jeg synes, forholdet er godt. De er gode til at forstå unge, føler jeg. De ser de unges prioriteter og perspektiv."

Hvad gør skolen for fællesskabet?

"Nu har vi gymnasiefest i dag, hvor vi er sammen. Alle årgange er her, og man dyrker fællesskabet. Så er der også fredagscaféer og idrætsaktiviteter og sådan noget."

Skal man være en bestemt type person for at gå Herning Gymnasium?

"Overhovedet ikke. Der er tusind forskellige typer. Alle er velkommen på HG, fordi det er et åbent sted. Man ser ikke ned på andre."

Rektors Sten

I 1983 præsenterede rektor Dreyer Jørgensen planerne om at anskaffe en granitskulptur af Eva Jørgensen (student i 1958) til den nette sum af 250.000 kroner. Det faldt en gruppe afgangselever så meget for brystet, at de fandt på et provokerende modsvar i form af en lille natursten, leveret af en lokal stenhugger, med indskriften "Rektors Sten – 3.g 1983". En provokation, javist, men hverken ondskabsfuldt eller uden humor. Det var også udtryk for dannelse. En mere detaljeret gennemgang findes i Herning-bogen 1998, der markerer skolens 75-års jubilæum.

100 års historie gemt på gangene

100 års skolehistorie rummer uendeligt mange fortællinger; fra grundlæggelsen og de første lærere til kunst, skoleblade, samarbejdspartnere og meget mere.

Det er desværre ikke muligt at få plads til så mange historier i ét jubilæumsskrift, og derfor har vi valgt at lade store dele blive i de mange jubilæumsskrifter og andre publikationer, som på glimrende vis giver et grundigt billede af Herning Gymnasiums historie. Her får du i stedet en broget samling af ting, som betyder noget for Herning Gymnasium i dag, og som vi dagligt møder på skolen anno 2023.

Hjejlen

Da Herning Gymnasium den 30. juni 1926 dimitterede sit første hold studenter, skænkede forældrekredsen skolen et banner med en broderet hjejle. Fuglen var et billede på "Flid, Nøjsomhed og Aarvaagenhed." Banneret hænger i dag i hall'en ved skolens hovedindgang.

I en årrække indgik hjejlen i skolens logo, og i anledning af jubilæet er den vendt tilbage i en ny og mere stiliseret udgave i skolens jubilæumslogo, som er designet af Thomas Bliddal (se også artiklen om tre generationer på side 18-20).

Klokken

I Herning-bogen 1998 skriver Ove Pedersen, studenterårgang 1938, med afsæt i sine egne minder om klokken. Han beskriver, hvordan det i skolens første år var en dygtig elev, der havde det vigtige og ærefulde hverv at ringe både ind og ud med den gamle klokke i skolebygningen i Bethaniagade.

I dag ringer vi ikke længere på gymnasiet. Både elever og lærere kender klokken og er som regel ganske punktligt i deres fremmøde. Men den gamle klokke fra Bethaniagade er fulgt med gennem alle årene og hænger i dag i hall'en ved siden af banneret med hjejlen.

Scooterne

Samlingspunkt, pejlemærke og en designmæssig perle. Sådan kan man betegne de to Piaggi-scootere, der i dag står på skolen ved henholdsvis den ene indgang (den hvide scooter) og ved skolens administrationskontor (den røde scooter).

De to originale italienske scootere har siden købet i 2014 været skolens unikke og meget tydelige samlingspunkter. De vækker både smil og beundring, når man kommer ind på skolen, og deres unikke og smukke design giver også anledning til snak om kunst, udvikling, omhu og lærelyst.

Mindetavlen over Egon Andersen

Mens ufreden atter raser i det østlige Europa, fejrer vi Herning Gymnasiums 100-års jubilæum med smil og glæde. Men 100 års skolehistorie er også en anledning til at mindes, være alvorlig og lære af historien.

Besættelsestiden 1940-45 gik egentlig forholdsvis roligt hen over Herning Gymnasium. Skolen forblev åben, og der var kun få og ubetydelige kontroverser med den tyske besættelsesmagt. Ét stort tab led man dog, da en af skolens studenter fra 1941, Egon Andersen, blev skudt under en modstandsaktion en af de sidste dage før befrielsen.

Skolen med de mange jubilæumsskrifter

Selv om Herning Gymnasium med sine 100 år er at betragte som en nyere skole, sammenlignet med for eksempel nogle af katedralskolerne, udmærker Herning Gymnasium sig dog nok, som skolen med de fleste jubilæums- og festskrifter – skolens alder taget i betragtning. De er en skattekasse af både interessante og underholdende artikler om skolens virke og udvikling. Den interesserede læser er velkommen til at kontakte skolen for eventuelt lån af skrifter.

Den røde hund og den røde gummistøvle

På 21-gangen, lige over for døren til kontoret, står en rød-lakeret harpiksfigur af en hund med gummistøvler på og en plexiglaskasse med en gammel, rød-malet gummistøvle med store øjne og tænder i den gabende fod.

Bag denne konstellation gemmer sig en historie om kunst, elevengagement og rummelighed. Læs mere i linket bag QR-koden.

Musen Mathæus

”Hvorfor er der en mus?” – Sådan kan man høre elever og gæster på skolen spørge, hvis de kommer til at kigge i et hjørne ved en af de bærende søjler tæt på festsalen. Her sidder der nemlig en lille skulptur af en mus i en montre.

Historien om musen går tilbage til skoleåret 1938-39, hvor undervisningen foregik i den gamle skole i Betahaniagade. Læs mere i linket bag QR-koden.

Rektorportrætterne

Hvem har været rektor gennem tiden? På nogle gymnasier gør man slet ikke noget ud af det, mens man på andre gymnasier foreviger rektor med guldskrift på en tavle eller mejsler det i marmor.

På Herning Gymnasium lader vi rektor portrætter, og i dag hænger portrætterne af de tidligere rektorer på gangen ved skolens administration, hvorfra de i bedste Harry Potter-stil følger med i skolens liv og levned og minder os om, hvad vi bærer med os, og hvad vi skal værne om.

Scan QR-koden og læs om Herning Gymnasium som eksamensskole, et rids over de sidste 100 års gymnasiehistorie, info om bygningerne og udviklingen af IT fra den spæde begyndelse til i dag.

Den sidste tid på Herning Gymnasium

Hvad fylder mest i hovedet på en 3.g'er i foråret, og hvordan ser fremtiden ud?
Vi spurgte tre 3.g'ere om deres tanker til den sidste tid, inden de sprang ud som
studenter i juni 2023.

“Der er også en vis melankoli over det, der nu er slut.”

Hvad fylder mest i hovedet på en 3.g'er, der snart bliver student? ”Det er lidt blandet. Der er spændingen over, hvad der kommer til at ske i en ny æra af ens liv, som det er, når man er færdig. Men der er også en vis melankoli over det, der nu er slut. Gymnasietiden har jo været fyldt med gode oplevelser, nye bekendtskaber og gode minder, som jeg vil huske resten af mit liv. Og så har jeg store forventninger til de store fester til sommer. De bliver sjove!”

Ved du, hvad der skal ske i fremtiden? ”Jeg vil teste mig selv af og har en plan om at komme ind i Den Kongelige Livgarde. Jeg har ingen klar plan for, hvad der skal ske derefter, men jeg forestiller mig at læse et eller andet.”

Hvad er den bedste oplevelse fra din tid på skolen? ”Jeg husker idrætsdagen i august 2022 som noget helt specielt. Min klasses udklædning (tennis- og golfspillere) var perfekt! Der var sol og fællesskab i klassen, på tværs af klasser og med lærerne. Det hjælper selvfølgelig også, at vi vandt og var i byen sammen om aftenen. Det var en perfekt dag!”

Hvad var den værste oplevelse? ”Corona var træls, men det var der ikke så meget at gøre ved. Ud over det husker jeg et par virkelig svære fredag morgener efter torsdag aften i byen! Det var hårdt, men også fedt og godt for fællesskabet.”

Hvad tænker din familie om, at du snart bliver student? ”Mine forældre er stolte over, jeg bliver student, men det ville de helt sikkert også være, hvis jeg havde valgt at lave noget andet. Jeg tror mest mine forældre er glade for, at en noget forvirret knejt har fået lidt struktur på tilværelsen og nogle gode venner.”

3.p

Frederik Nygaard
Sørensen

“Jeg forestiller mig, at livet efter gymnasiet bliver mere individuelt.”

3.Z

Jasmia Vasantharasah

Hvad fylder mest i hovedet på en 3.g'er, der snart bliver student? ”Jeg er næsten allerede en smule trist, fordi jeg ved, at jeg kommer til at savne de gode relationer, jeg har her på skolen og i min klasse. Jeg er meget klar til at komme ud i den virkelige verden, og til et mindre stressende sabbatår, men jeg vil også sørge for at nyde, at jeg har mine gymnasievenner endnu.”

Ved du, hvad der skal ske i fremtiden? ”I skolen har jeg altid været en del af en gruppe. Jeg forestiller mig, at livet efter gymnasiet bliver mere individuelt. Det er på sin vis skræmmende, men jeg er også spændt på at prøve noget nyt og lære mig selv at kende i de nye situationer med arbejde og rejse i mit sabbatår.”

Hvad er den bedste oplevelse fra din tid på skolen? ”Jeg skiftede klasse efter introperioden i studieretningsforløbet. Min bedste oplevelse var at blive taget så godt imod i den nye klasse. Der var et godt fællesskab allerede, og de andre var åbne og viste, at de ville have mig med. Jeg var bange for, at det ville blive svært, men de andre gjorde det let, og jeg kom hurtigt til at føle mig tryk.”

Hvad var den værste oplevelse? ”Den dag i 1.g vi blev Corona-hjemsendt, og vi ikke vidste, hvad der skulle ske. Vi var jo næsten lige startet i de nye klasser, og det var svært at lære de andre at kende ordentligt over en skærm. Og eksamen i 2.g efter vi ikke havde været til eksaminer og prøver de sidste par år pga. Corona. Det var svært!”

Hvad tænker din familie om, at du snart bliver student? ”Jeg ved ikke, om mine forældre helt har forstået, at jeg snart bliver student, og hvad det betyder. Alle har accepteret, at jeg gjorde det for mig selv, og mine forældre er stolte over, jeg har klaret det.”

“Man skal nyde den sidste tid. Det gør jeg også.”

Hvad fylder mest i hovedet på en 3.g'er, der snart bliver student? "Gymnasietiden har jo været både meget faglig og meget social. De tidligere studenter, jeg kender, husker vist mest det sociale, og de siger, man skal nyde den sidste tid. Det gør jeg også. Jeg synes, det er en fed tid, og jeg kommer til at savne den. Men jeg er samtidig lidt skoletræt, og jeg synes få taler om alt det hårde arbejde..."

Ved du, hvad der skal ske i fremtiden? "Jeg har meldt mig frivilligt til militæret. Jeg har lyst til at prøve noget andet end at læse bøger. Hvad der skal ske derefter, ved jeg ikke."

Hvad er den bedste oplevelse fra din tid på skolen? "Min bedste oplevelse var helt sikkert min klasses studietur til Tanzania i 2.g. Her var både jeg og hele klassen i helt nye situationer, vi aldrig havde prøvet før i forhold til undervisningen normalt."

Hvad var den værste oplevelse? "Corona var det værste. Vi tænkte: "Åh nej, nu sker det igen! Nu rammer det os også her i gymnasiet." Lige da det skete, var det næsten ikke til at holde ud, efter mit efterskoleår også havde været ramt. Men ud over Corona giver balancen mellem det faglige og det sociale nogle gange nogle udfordringer."

Hvad tænker din familie om, at du snart bliver student? "Mine forældre er glade på mine vegne og stolte over, at jeg klarede det. Men de er måske også lidt sørgmodige. Jeg er det yngste barn, så der er også noget, der ændrer sig for dem nu. Det er enormt rart, at der er andre, der er glade på ens vegne."

3.r

Mie Hansen Bredvig

Tak

Tak til de mange, der har bidraget med indlæg med navns nævnelser i jubilæumsskriftet

Tak til andre, der har leveret tekstmateriale af forskellig karakter til jubilæumsskriftet

- Anette Pedersen
- Britt Ulrich
- Claus Gregersen
- Ditte Betina Kjeldsen
- Jakob Østergaard
- Jørgen Rasmussen
- Kirsten Bækgaard Flansmose
- Lina Gaarde Knorborg
- Lasse Seidelin Christensen
- Mathias Daniel Neelen
- Momme Mailund
- Rikke Pedersen Glüsing
- Rolf Wiecker

Tak for fotos til

- Diverse fotografer, der gennem årene har dokumenteret skolens liv til hverdag og fest, og leveret billedmateriale til Herning Gymnasiums historiske arkiv, hvor vi har fundet mange skønne billeder til brug både i jubilæumsskriftet og andre jubilæumsaktiviteter.
- Nuværende ansatte og samarbejdspartnere, der har bidraget med billedmateriale – ingen nævnt, ingen glemt.

En særlig tak til underviser og informationsmedarbejder Tenna Dolmer Donslund for billeder, vox-pop og andre opgaver relateret til jubilæumsskriftet.

En særlig tak også til lektor Bente Bisgaard, fhv. lektor Roland Rasmussen og fhv. lektor Bo Esbjørn Larsen for arbejdet med skolens historiske udstilling, hvorfra der er hentet både inspiration og materiale til dette jubilæumsskrift.

En særlig tak også til chefsekretær Tina Randorf for utallige og mangfoldige opgaver i forbindelse med projekt jubilæumsskriftet.

Til sidst en tak til alle andre, der på forskellig vis har været med til at sætte store eller små aftryk på tilblivelsen af jubilæumsskriftet.

"Herning Gymnasium – 100 år med faglighed og fællesskab"
er udgivet med støtte fra Herning Kommune

”Fællesskabet har altid været centralt for Herning Gymnasium, og selvom vi i dag er langt flere elever, end da gymnasiet startede, har fællesskabet alligevel været ved.”

Sådan skriver forpersonerne for elevrådet på Herning Gymnasium om deres skole.

I selskab med mange andre – en borgmester, efterkommere til den allerførste student, nuværende og tidligere ansatte for blot at nævne nogle – er de med til at udrulle Herning Gymnasiums 100-årige historie, hvor især ordene *faglighed* og *fællesskab* går igen.